

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 2. Warszawa, 20 stycznia 1935 r. Rok XVII

T R E Ś Ć:

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

9.

U S T A W A

z dnia 13 marca 1934 r.

o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 32 z dn. 15.IV. 1934 r. poz. 285).

Art. 1. (1) Upoważnia się Ministra Komunikacji do wydawania w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzeń przepisów o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego.

(2) Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych określi również organa kolejowe, powołane do nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o porządku na kolejach, zakres ich uprawnień, w granicach, określonych ustawą niniejszą, sposób wyszkolenia oraz wzór specjalnej odznaki dla tych organów.

(3) Organa kolejowe, sprawujące nadzór nad przestrzeganiem przepisów o porządku na kolejach, noszą nazwę organów ochrony kolei.

(4) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji, określi, którym organom ochrony kolei (ust. (3)) będzie służyło prawo noszenia broni palnej w czasie pełnienia służby na obszarze kolejowym.

Art. 2. Zakres uprawnień organów ochrony kolei (art. 1 ust. (2)) może obejmować:

1) prawo nakładania grzywien w drodze doraźnego nakazu karnego;
2) prawo legitymowania lub stwierdzania w inny sposób tożsamości osób, które przekroczyły przepisy o porządku na kolejach, oraz prawo zatrzymania winnego i sprowadzenia go przymusowo do najbliższego organu policji państwowej;
3) prawo noszenia i użycia broni palnej.

Art. 3. (1) Grzywny, nakładane przez organa ochrony kolei w drodze doraźnego nakazu karnego (art. 2 pkt. (1)), nie mogą przekraczać

5 zł. Nakładać je można wtedy, gdy niema wątpliwości co do winy osoby, dopuszczającej się wykroczenia przeciw przepisom o porządku na kolejach.

(2) Do doraźnych nakazów karnych (art. 2 pkt. 1)) stosuje się przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365).

(3) W zakresie wykonywania doraźnego orzecznictwa karnego, organa ochrony kolei podlegają powiatowym władzom administracji ogólnej.

(4) Prawo nakładania doraźnych nakazów karnych nie służy pracownikom kolei prywatnych użytku publicznego, nie będących w zarządzie Państwa lub przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe".

(5) Nie można nakładać grzywny w drodze doraźnych nakazów karnych, jeżeli osoba, która przekroczyła przepisy o porządku na kolejach:

1) wyrządziła przez swój czyn szkodę materjalną;

2) popełniła jedno z przestępstw, wyszczególnionych w art. 215, 223, 257, 258, 259, 263 lub 265 kodeksu karnego odnośnie do komunikacji kolejowej, mienia kolejowego lub mienia, powierzonego kolei.

Art. 4. (1) Prawo legitymowania lub stwierdzania w inny sposób tożsamości osób, które przekroczyły przepisy o porządku na kolejach (art. 2 pkt. 2)), służy organom ochrony kolei w przypadku, jeżeli sprawca przekroczenia nie został ukarany w drodze doraźnego nakazu karnego.

(2) Prawo zatrzymania winnego i przymusowego sprowadzenia go do najbliższego organu policji państwowej, żandarmerji lub warty wojskowej służy organom ochrony kolei w razie niemożności stwierdzenia tożsamości winnego i odmowy dobrowolnego udania się do powyższych organów.

(3) W stosunku do osób, które dopuściły się jednego z przestępstw, wymienionych w art. 3 ust. (5) pkt. 2), prawo zatrzymania i przymusowego sprowadzenia do najbliższego organu policji państwowej, żandarmerji lub warty wojskowej służy organom ochrony kolei, bez potrzeby uprzedniego wezwania do dobrowolnego udania się, chociażby tożsamość winnego mogła być natychmiast stwierdzona, jeżeli tylko zachodzą warunki, przewidziane w art. 165—167 kodeksu postępowania karnego.

(4) Przymusowe sprowadzenie do najbliższego organu policji państwowej wojskowego w służbie czynnej lub będącego w mundurze następuje tylko w tym przypadku, jeżeli niema na miejscu żandarmerji lub warty wojskowej.

Art. 5. Organ ochrony kolei, uprawniony do noszenia broni palnej (art. 2, pkt. 3)), może z niej zrobić użytek:

1) w celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego życiu, zdrowiu lub wolności uprawnionego do noszenia broni, albo też osób, pozostających pod jego opieką, po jednorazowem wezwaniu przedtem do zaniechania napadu lub zamachu, chyba że wszelka zwłoka grozi niebezpieczeństwem dla życia;

2) w celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego mieniu kolejowemu lub powierzonemu kolei, po trzykrotnem wezwaniu przedtem do zaniechania napadu lub zamachu;

3) w celu udaremnienia ucieczki niebezpiecznego przestępcy, schwytanego na gorącym uczynku lub winnego popełnienia jednego z przestępstw, wymienionych w art. 215, 223, 257, 258, 259 lub 263 kodeksu karnego, po jednorazowem wezwaniu przedtem do zaniechania ucieczki, z zagrożeniem strzelania i po jednorazowym strzale w powietrze lub po bezskutecznem użyciu innego środka, zastosowanego w celu zapobieżenia ucieczce.

Art. 6. (1) Uprawnienia, określone w art. 2 — 5, służą organom ochrony kolei w czasie pełnienia służby na obszarze kolejowym.

(2) Obszarem kolejowym w rozumieniu ustawy niniejszej jest teren, przeznaczony do prowadzenia eksploatacji kolei, wraz ze znajdującemi się na nim budowlami i urządzeniami, służącemi temu celowi.

(3) Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Komunikacji określa przypadki, w których działalność organów ochrony kolei sięgać będzie poza obszar kolejowy.

Art. 7. (1) Organ ochrony kolei składa przysięgę przed władzą służbową według następującej roty:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, że obowiązki, nałożone na mnie jako na organ ochrony kolei, sumiennie i gorliwie wykonywać będę, oraz że poruczonej mi władzy w żadnym przypadku nie nadużyję".

(2) Organ ochrony kolei, zatrudniony na kolei prywatnej użytku publicznego, nie eksploatowanej przez Państwo lub przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe", składa przysięgę przed właściwą powiatową władzą administracji ogólnej.

(3) Żaden pracownik kolejowy nie może wykonywać czynności organu ochrony kolei przed złożeniem przysięgi.

Art. 8. Organom ochrony kolei służy przy pełnieniu służby prawo do ochrony prawnej, przewidzianej dla urzędników w kodeksie karnym.

Art. 9. (1) Postanowienia art. 2 — 6 nie uszczuplają w niczem właściwości policji pań-

stwowej w zakresie utrzymywania bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego.

(2) Organa ochrony kolei powinny pomagać organom policji państwowej, żandarmerji i wartom wojskowym na ich wezwanie w wykonywaniu czynności służbowych, jeżeli im na to pozwalają obowiązki służby kolejowej.

Art. 10. Przepisy ustawy niniejszej nie dotyczą kolei miejskich, jako też kolei użytku publicznego trakcji niemechanicznej.

Art. 11. Upoważnia się Ministra Komunikacji do wydawania przepisów o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego, zarządzanych przez przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe", położonych na obszarze Wolnego Miasta Gdańska.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 13. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

(2) Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy, wydane w sprawach, unormowanych ustawą niniejszą, a w szczególności:

1) § 23 niemieckiej ustawy o przedsiębiorstwach kolejowych z 3 listopada 1838 r. (Zbiór Praw z 1838 r. str. 505);
2) §§ 45, 74, 75, 76, 82 i 83 przepisów o budowie i ruchu kolei żelaznych (Eisenbahn-Bau und Betriebsordnung) z dnia 4 listopada 1904 r. (Dz. U. Rz. Niem. z 1904 r. Nr. 47);
3) § 102 rozporządzenia cesarskiego z 16 listopada 1851 r. o porządku ruchu kolei żelaznych (Eisenbahnbetriebsordnung) (Dz. u. p. austr. z 1852 r. Nr. 1);
4) art. 179 i 182 — 187 ogólnej ustawy o rosyjskich kolejach żelaznych z 12 czerwca 1885 r. (Zwód Praw, Tom XII, część I z 1906 r.);
5) pkt. 7 art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 599) odnośnie do postanowień i przepisów, obowiązujących pod względem bezpieczeństwa ruchu i porządku na kolejach publiczność i zarząd kolejowy w ich stosunkach wzajemnych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Nr. P. 5. 166/2/35.

10.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 24 listopada 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 109 z dn. 22.XII. 1934 r., poz. 961).

Na podstawie art. 1 ust. (1) i (2) i art. 12 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 285) zarządza się co następuje:

Część I.

Przepisy o porządku na kolejach.

§ 1. (1) Przechodzenie, przejeżdżanie, jak również przepędzanie zwierząt przez tory kolejowe jest dozwolone jedynie przez przejścia i przejazdy do tego przeznaczone, w czasie gdy nie są one zamknięte i gdy pociąg się nie zbliża.

(2) Przed przejazdami niestrzeżonemi (nie zamykanemi) bez sygnalizacji samoczynnej, wskazującej zbliżanie się pociągów, prowadzący pojazd powinien go zatrzymać, gdy pociąg się zbliża; przed przejazdami strzeżonemi lub niestrzeżonemi (niezamykanemi) z sygnalizacją samoczynną, wskazującą zbliżanie się pociągów, prowadzący pojazd powinien go zatrzymać, gdy rogatka jest zamknięta lub gdy sygnał wskazuje zbliżanie się pociągu oraz na wezwanie dróżnika.

(3) Zwierzęta należy przed przejazdami niestrzeżonemi zatrzymywać w czasie zbliżania się pociągu w odległości co najmniej 10 m od toru.

(4) Przy przechodzeniu, przejeżdżaniu i przepędzaniu zwierząt przez przejścia i przejazdy należy trzymać się prawej strony.

(5) Na przejściach i przejazdach nie wolno zatrzymywać się, wyprzedzać innych pojazdów ani też pozostawiać zwierząt lub pojazdów.

(6) Osobom nieupoważnionym nie wolno otwierać lub zamykać rogatek na przejazdach, ani też wywierać jakiegokolwiek wpływu na ich działanie.

§ 2. (1) Wstęp na tory i torowisko kolejowe w innych miejscach, niż przez przejścia i przejazdy do tego przeznaczone, oraz chodzenie po torach i torowisku jest dozwolone:

1) pracownikom kolejowym, pełniącym służbę lub wykonywującym roboty na obszarze kolejowym;
2) pracownikom pocztowym, pełniącym służbę lub wykonywującym roboty na obszarze kolejowym, za okazaniem legitymacji, sporządzonej według wzoru, uzgodnionego z zarządem kolei;

3) organom Policji Państwowej, jeżeli są w ubraniach cywilnych za okazaniem legitymacji służbowej, umundurowanym zaś bez legitymowania się;

4) organom Żandarmerji, Korpusu Ochrony Pogranicza i Straży Granicznej podczas lub w związku z pełnieniem czynności służbowych, jeżeli są w ubraniach cywilnych za okazaniem leigtymacji służbowej, umundurowanym zaś bez legitymowania się;

5) przedstawicielom władz sądowych, administracyjnych lub wojskowych, urzędującym na obszarze kolejowym;

6) funkcjonarjuszom państwowym za okazaniem karty wstępu, wydanej przez właściwy organ kolejowy;

7) osobom niewymienionym w pp. 1—6 za okazaniem specjalnego upoważnienia, wydanego przez właściwy organ kolejowy.

(2) W przypadkach wyjątkowych właściwy organ może zabronić wstępu na tory i torowisko kolejowe osobom, posiadającym prawo wstępu na podstawie ust. (1) p. 7.

§ 3. Zabrania się uszkadzania lub zatarasowywania torów i torowiska, uszkadzania wszelkich urządzeń kolejowych jako też mostów, przepustów i budowli kolejowych, samowolnego przestawiania zwrotnic i sygnałów, ruszania z miejsca pojazdów kolejowych na torach, posługiwania się urządzeniami alarmowemi, wreszcie wywierania jakiegokolwiek innego wpływu na sposób działania sygnałów lub innych urządzeń kolejowych. Nie wolno również naśladować sygnałów kolejowych lub znaków ostrzegawczych, ani też ustawiać w pobliżu nich takich urządzeń lub używać takich świateł, którebу mogły być uważane za sygnały kolejowe.

§ 4. Nie wolno dopuszczać do wchodzenia zwierząt domowych na tor kolejowy.

§ 5. (1) na obszarze kolejowym zabrania się palenia ognisk oraz wszelkich wogóle czynności grożących wywołaniem pożaru.

(2) Zabrania się używania ognia i palenia tytoniu w magazynach, składach i na rampach kolejowych oraz w ich pobliżu.

§ 6. Wejście na perony stacyjne i do innych pomieszczeń na staciach, jako też wyjście z nich, dozwolone jest tylko przez przejście do tego przeznaczone.

§ 7. (1) Wstęp na perony stacyjne i na inne ogrodzone lub zamykane części stacji, przeznaczone do obsługi ruchu osobowego, dozwolony jest za okazaniem biletu ważnego na przejazd koleją lub biletu peronowego oraz osobom, wymienionym w § 2 ust. (1) pp. 1—6, pod warunkami tam wskazanemi.

(2) Do hal odjazdowych i przyjazdowych jako też do nieogrodzonych lub niezamykanych peronów i innych części stacji lub dworca mają dostęp osoby, które załatwiają sprawy związane z przejazdem koleją, z nadawaniem lub odbieraniem bagażu i przesyłek kolejowych oraz osoby, które mają uzasadniony interes w oczekiwaniu na przybycie lub odjazd pociągu.

(3) Osoby, których stan lub zachowanie się nie odpowiada przepisom, zawartym w regulaminie przewozu, mogą być usunięte przez właściwy organ kolejowy z poczekalni lub z innych pomieszczeń stacyjnych.

(4) Wprowadzanie do poczekalni i restauracyj stacyjnych psów (z wyjątkiem małych piesków pokojowych) oraz rowerów, jak również palenie tytoniu w poczekalniach, może być wzbronione. Zakaz taki podaje właściwy organ kolejowy do wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia w wymienionych lokalach.

(5) W godzinach, kiedy poczekalnie stacyjne są zamknięte dla podróżnych, mogą z nich korzystać tylko:

1) podróżni, którzy po przybyciu pociągiem, z powodu zasp śnieżnych lub innych zaburzeń atmosferycznych oraz z powodu braku środków komunikacji nie mogą opuścić pomieszczenia stacyjnego,

2) podróżni, którzy z powodu zasłabnięcia lub wskutek nieszczęśliwego wypadku w drodze pozostają na stacji do czasu udzielenia im pomocy lekarskiej,

3) osoby, wymienione w § 2 ust. (1) pp. 1—6, pod warunkami tam wskazanemi.

§ 8. Przebywanie w restauracjach i bufetach stacyjnych, nie będących zarazem poczekalniami, oraz w zakładach fryzjerskich, umywalniach i t. p. pomieszczeniach na stacji dozwolone jest tylko w celach, do których dane lokale służą.

§ 9. Zabrania się zanieczyszczania pomieszczeń stacyjnych, peronów, torów, ramp, placów, studzien, ładowni i wogóle obszaru kolejowego.

§ 10. (1) Wstęp do pociągu dozwolony jest osobom posiadającym ważny bilet jazdy koleją lub specjalne pozwolenie właściwego organu kolejowego oraz osobom wymienionym w § 2 ust. (1) pp. 1—6, pod warunkami tam wskazanemi i tylko w tym przypadku, gdy dana osoba ma do wykonania czynność służbową w pociągu. Regulamin przewozu może przewidzieć nadto wypadki w których do wagonu mogą wejść osoby posiadające bilet peronowy.

(2) Podróżny powinien okazać bilet jazdy przy wejściu do poczekalni, przy wejściu na peron i przy wyjściu z peronu, przy wsiadaniu do wagonu, oraz w każdym czasie podczas jazdy, gdy uprawniony organ kontroli zażada okazania biletu; podróżny powinien oddać bilet tuż przed ukończeniem lub po ukończeniu podróży, zależnie od urządzeń, istniejących na końcowym odcinku podróży.

§ 11. (1) Po sygnale odjazdu podróżnym nie wolno wsiadać do pociągu.

(2) Podróżnym wolno wsiadać i wysiadać z pociągu tylko z właściwej strony i w miejscach do tego celu przeznaczonych.

(3) Zabronione jest wsiadanie i wysiadanie z pociągu będącego w biegu.

(4) Podczas biegu pociągu zabronione jest wychylanie się z okien, otwieranie zewnętrznych bocznych drzwi wagonów, zatrzymywanie się na pomostach, przechodzenie z jednego wagonu do drugiego, jeżeli wagony nie są połączone z sobą przejściami ochronnemi, przebywanie na stopniach i wogóle w miejscach, nieprzeznaczonych dla podróżnych.

(5) Podróżnym nie wolno zatrzymywać pociągu bez uzasadnionej, ważnej przyczyny.

§ 12. (1) Przy zajmowaniu miejsc w pociągu podróżni powinni stosować się do wskazówek konduktora.

(2) Nie wolno zajmować w pociągu miejsca już zajętego przez inną osobę, jeżeli dowód zajęcia jest widoczny.

(3) Osobom płci męskiej w wieku powyżej lat 10 nie wolno zajmować miejsc w przedziałach dla kobiet nawet za ich zezwoleniem.

§ 13. Co do otwierania okien i wentylatorów, regulowania temperatury i oświetlenia wagonu, podróżni, w razie braku porozumienia, powinni stosować się do zarządzeń konduktora.

§ 14. (1) W przedziałach dla kobiet i dla niepalących nie wolno palić nawet za zezwoleniem współpodróżnych.

(2) Jeśli w pociągu znajduje się tylko jeden przedział I, II lub III klasy, to w przedziale tym palenie jest dozwolone tylko za zgodą wszystkich jadących w nim podróżnych.

§ 15. Organ ochrony kolei ma prawo usunąć z pociągu osoby, które są wyłączone od przejazdu w myśl przepisów, zawartych w regulaminie przewozu osób.

§ 16. Podróżny powinien, na żądanie właściwego organu kolejowego, usunąć lub pozwolić usunąć z wagonu:

1) przedmioty, których przewóz jest niedozwolony na podstawie regulaminu przewozu lub innych przepisów;

2) bagaż ręczny, przewyższający rozmiar przeznaczonego dla niego miejsca lub wagę, wskazaną w regulaminie przewozu;

3) żywe zwierzęta, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w regulaminie przewozu.

§ 17. Z wagonów nie wolno wyrzucać takich przedmiotów, które mogłyby wyrządzić komuś szkodę na zdrowiu lub stratę materjalną, np. przez skaleczenie kogoś wyrzuconą z wagonu butelką, rozbicie szyby i t. p.

§ 18. Zabrania się uszkodzenia wewnętrznych urządzeń w wagonach, używania w nich lampek, z wyjątkiem elektrycznych, maszynek do grzania, palenia świec nieumieszczonych w osłoniętych latarkach, oraz palenia ognia wogóle; powyższy zakaz nie odnosi się do używania zapałek i zapalniczek przez palaczy.

§ 19. Zabrania się umieszczania na siedzeniach w wagonie zwierząt lub przedmiotów mogących uszkodzić lub zanieczyścić siedzenie, umieszczania nóg w obuwiu bezpośrednio na siedzeniu oraz zanieczyszczania wagonu w jakikolwiek inny sposób, w szczególności plucia na podłogę i zaśmiecania jej. Z ustępów nie wolno korzystać podczas postoju pociągu na stacjach.

§ 20. Zabrania się uprawiania żebractwa na obszarze kolejowym i w wagonach. Osobom, nieupoważnionym przez właściwy organ kolejowy, zabrania się uprawiania na obszarze kolejowym i w wagonach jakiegokolwiek handlu, gry na instrumentach, śpiewu i wszelkiego rodzaju produkcyj w celach zarobkowych. Przeprowadzanie zbiórek publicznych jest dopuszczalne tylko za specjalnemi pozwoleniami władzy administracji ogólnej i właściwego organu kolejowego.

§ 21. Na obszarze kolejowym nie wolno bez specjalnego upoważnienia umieszczać ani też usuwać odezw, ogłoszeń, reklam i napisów oraz dokonywać zdjęć fotograficznych i filmowych, z wyjątkiem zdjęć osób, znajdujących się na peronie lub w pociągu, stojącym przy peronie.

§ 22. Osoby, przebywające na obszarze kolejowym, obowiązane są stosować się do postanowień niniejszych przepisów, do poleceń wydawanych w myśl tych przepisów przez pracowników kolejowych, pełniących służbę na obszarze kolejowym oraz do wskazówek, zawartych w ogłoszeniach i na tablicach ostrzegawczych, umieszczonych na obszarze kolejowym.

Część II.

Nadzór nad przestrzeganiem porządku na kolejach.

§ 23. Nadzór nad przestrzeganiem porządku na kolejach sprawują organa kolejowe, wymienione w § 24, nazywane w dalszym ciągu organami ochrony kolei.

§ 24. Organami ochrony kolei są: zawiadowcy stacyj (mijanek, przystanków osobowych i agentur stacyjnych), dyżurni ruchu, kierownicy ekspedycyj, kasjerzy, magazynierzy, zawiadowcy ajencyj celnych, kierownicy pociągów, konduktorzy, zawiadowcy odcinków drogowych, zawiadowcy odcinków sygnałowych, mostowniczowie, torowi, dróżnicy, nastawniczowie, zwrotniczowie oraz strażnicy.

§ 25. Organa ochrony kolei (§ 24) mają prawo legitymowania lub stwierdzania w inny sposób tożsamości osób, które przekroczyły przepisy o porządku na kolejach, oraz prawo

zatrzymania winnego i sprowadzenia go przymusowo do najbliższego organu Policji Państwowej.

§ 26. Organ ochrony kolei obowiązany jest nosić specjalną odznakę według załączonego wzoru.

Część III.

Postanowienia karne.

§ 27. Kary za wykroczenie przeciw przepisom § 1 — 22 niniejszego rozporządzenia określa art. 42 prawa o wykroczeniach.

§ 28. (1) Prawo nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych mają organa ochrony kolei, posiadające imienne upoważnienie powiatowej władzy administracji ogólnej.

(2) Zawiadowcy stacyj (mijanek, przystanków osobowych i agentur stacyjnych) dyżurni ruchu, kierownicy ekspedycyj, kasjerzy, magazynierzy, zawiadowcy ajencyj celnych, kierownicy pociągów, konduktorzy, zawiadowcy odcinków drogowych oraz zawiadowcy odcinków sygnałowych otrzymują na wniosek właściwego zarządu kolei upoważnienia do nakładania w drodze doraźnych nakazów karnych — grzywien do wysokości 5 zł za wykroczenia przeciwko przepisom o przestrzeganiu porządku na kolejach.

(3) Inne organa ochrony kolei, poza wymienionemi w ust. (2), mogą na wniosek właściwego zarządu kolei otrzymywać upoważnienia do nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych, o ile zajdzie istotna potrzeba wydania takiego upoważnienia oraz o ile osoba, która ma być upoważniona, posiada odpowiednie do tego kwalifikacje. Wysokość grzywien (nieprzekraczających 5 złotych) oraz wykroczenia, za które będą mogły być nakładane te grzywny, zostaną indywidualnie w każdem upoważnieniu określone.

Część IV.

Postanowienia końcowe.

§ 29. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 30 od dnia ogłoszenia.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy, wydane w sprawach unormowanych tem rozporządzeniem, a w szczególności: tymczasowe przepisy o przestrzeganiu porządku na kolejach, stanowiące załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 444), w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 26 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 360).

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

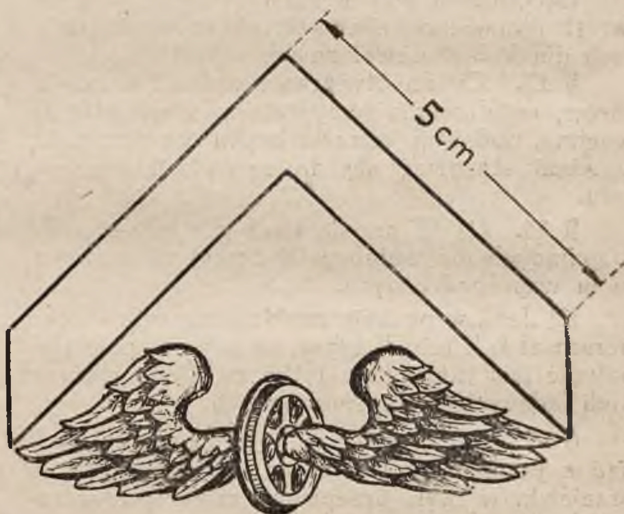
Załącznik do § 26 rozp. Ministra Komunikacji z dnia 24 listopada 1934 r. (poz. 961).

Wzór odznaki dla organów ochrony kolei.

Pracownicy, uprawnieni do noszenia odzieży służbowej, noszą na lewym rękawie kurtki i płaszcza mundurowego odznakę: naszyty z sukna amarantowego kąt prosty, zwrócony ostrzem do góry, o ramionach długości 5 cm, końce ramion ścięte pionowo, a między ramionami kąta — godło kolejowe, haftowane srebrem lub złotem odpowiednio do przysługujących pracownikowi odznak służbowych (wzór). Odznaka naszyta na rękawie 10 — 12 cm powyżej łokcia, w połowie szerokości rękawa.

Pracownicy, nieposiadający odzieży służbowej oraz pracownicy, uprawnieni do noszenia tylko czapki mundurowej, noszą w czasie pełnienia służby na lewym rękawie kurtki lub płaszcza, powyżej łokcia — opaskę o szerokości 8 cm z cienkiej tkaniny wełnianej lub bawełnianej — koloru granatowego. Na opasce naszyta odznaka tego samego wzoru i wielkości jak na rękawie munduru służbowego.

Nr. P. 5. 166/2/35.

11.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 stycznia 1935 r. Nr. P. 5-166-1/35 o organizacji ochrony porządku na kolejach, zawiadywanych przez przedsiębiorstwo „P. K. P.".

Niniejszem zarządzam, co następuje:

I. Kierownictwo i nadzór nad organami ochrony kolei powołanemi — w myśl ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 285) i rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 listopada 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr, 109, poz. 961) — do wykonywania służby ochrony porządku na kolejach zawiadywanych przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe", sprawują „kierownicy ochrony kolei", którymi są:

1) Dyrektor Biura Personalnego Ministerstwa Komunikacji na całej sieci P. K. P.,

2) Dyrektorzy kolei państwowych—w poszczególnych okręgach dyrekcyjnych,

3) Naczelnicy oddziałów k. p., naczelnicy warsztatów głównych, naczelnicy (zawiadowcy) głównych magazynów zasobów i naczelnicy (kierownicy) zarządów kolei wąskotorowych — w podległych sobie rejonach ochrony kolei, na które dzieli się niniejszem okręgi dyrekcyjne,

4) Zawiadowcy stacyj, naczelnicy (zawiadowcy) parowozowni, naczelnicy (zawiadowcy) wagonowni, zawiadowcy odcinków drogowych zawiadowcy warsztatów sygnałowych (elektrotechnicznych), kierownicy nasycalni materjałów drzewnych, naczelnik warsztatów drogowych w Starosielcach, zawiadowcy stacyj kolei wąskotorowych, zawiadowcy parowozowni kolei wąskotorowych i zawiadowcy pomocniczych magazynów zasobów kolei wąskotorowych — w podległych sobie odcinkach ochrony kolei, na które dzieli się niniejszem rejony ochrony kolei,

5) Kierownicy pociągów — w pociągach znajdujących się na szlaku (między stacjami).

II. Dyrektor Biura Personalnego Ministerstwa Komunikacji jest odpowiedzialny za całokształt zorganizowania i sprawnego działania ochrony porządku na kolejach; funkcje swoje w tym zakresie sprawuje w porozumieniu z zainteresowanymi dyrektorami departamentów i biur Ministerstwa Komunikacji.

W związku z tem przekazuję Biuru Personalnemu Ministerstwa Komunikacji całokształt spraw związanych z ochroną porządku na kolejach, a załatwianych dotąd przez Departamenty III i I (sprawy ochrony mienia kolejowego i kolei powierzonego oraz sprawy uzbrojenia organów ochrony kolei, sprawy odnośnych przepisów, sprawy współpracy z Policją Państwową w powyższym zakresie), jakoteż załatwiane dotąd przez Departament IV sprawy wydawania przepustek upoważniających do wchodzenia na obszar kolejowy.

Pomocnikiem Dyrektora Biura Personalnego w sprawach ochrony porządku na kolejach jest Pan Tadeusz Tomanowski, Inspektor Głównej Inspekcji Komunikacji, jako Kierownik Referatu Ochrony Kolei, niewchodzącego w skład żadnego Wydziału w Biurze Personalnem i podległego bezpośrednio Dyrektorowi Biura.

Zmiana tekstu rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 10 marca 1933 r. (Dz. Urz. M. K. Nr. 7, poz. 59) w związku z powyższemi zarządzeniami, nastąpi w czasie późniejszym.

III. Dyrektorzy kolei państwowych są odpowiedzialni za całokształt zorganizowania i sprawnego działania ochrony porządku na kolejach w podległych sobie okręgach.

Pomocnikami dyrektorów, odpowiedzialnymi za sprawne zorganizowanie i działanie ochrony w okręgach dyrekcyjnych, są naczelnicy biur personalnych, którzy swoje funkcje w tym zakresie sprawują w porozumieniu z właściwymi naczelnikami służb (biur). Organami pracy naczelników biur personalnych w powyższym zakresie są referaty ochrony kolei, wchodzące w skład działów ewidencji i kwalifikacyj w biurach personalnych.

W związku z tem przekazuję z wydziałów ruchu do biur personalnych całokształt spraw związanych z ochroną porządku na kolejach, doniesienia do władz bezpieczeństwa o napadach na pociągi oraz wydawanie przepustek upoważniających do wchodzenia na obszar kolejowy. Odnośną zmianę przepisów o podziale czynności w D. O. K. P. zawiera osobne rozporządzenie.

IV. Kierownicy rejonów ochrony kolei są odpowiedzialni przed dyrektorem kolei państwowych i naczelnikiem biura personalnego dyrekcji za sprawne działanie ochrony porządku na kolejach w powierzonych sobie rejonach.

Organami pracy kierowników rejonów ochrony kolei są referenci personalni (kierownicy referatów personalnych) danych jednostek służbowych (oddziałów kolei państwowych, warsztatów głównych, głównych magazynów zasobów, zarządów kolei wąskotorowych).

V. Do rejonów naczelników warsztatów głównych i głównych magazynów zasobów należą znajdujące się na terenie warsztatów względnie głównych magazynów zasobów, składnice służby drogowej, oraz wszelkie mienie kolejowe, rozmieszczone na terenie warsztatów głównych względnie głównych magazynów zasobów, będące w zawiadywaniu innych jednostek służbowych. Ochronę tego mienia należy sprawować w porozumieniu z właściwemi jednostkami służbowemi.

VI. Kierownicy odcinków ochrony kolei są odpowiedzialni przed kierownikami rejonów ochrony kolei za sprawne działanie ochrony porządku na powierzonych im odcinkach.

Rejony naczelników warsztatów głównych i głównych magazynów zasobów nie dzielą się na odcinki.

VII. Zawiadowcom stacyj, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają:

a) stacje wraz z zawiadywanemi przez nie na linji agenciami kolejowemi, przystankami osobowemi, mijankami, posterunkami następczemi i ładowniami,

b) stacje trakcyjne i wodne, o ile w danej miejscowości nie ma parowozowni,

c) składnice opału, o ile w danej miejscowości niema parowozowni,

d) przychodnie lekarskie, szpitale i apteki (składnice apteczne) znajdujące się w obrębie danej stacji na obszarze kolejowym.

VIII. Naczelnikom (zawiadowcom) parowozowni, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają:

a) parowozownie wraz ze stacjami trakcyjnemi i wodnemi, znajdującemi się w siedzibie parowozowni,

b) warsztaty oddziałowe,

c) elektrownie,

d) gazownie,

e) pomocnicze magazyny zasobów,

f) składnice opału, znajdujące się w siedzibie parowozowni.

IX. Naczelnikom (zawiadowcom) wagonowni, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają wagonownie.

X. Zawiadowcom odcinków drogowych, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają:

a) odcinki drogowe,

b) rejony budynków, leżące w granicach odcinków drogowych,

c) składnice oddziałowe materjałów nawierzchni i materjałów budowlanych, leżące w granicach odcinków drogowych, o ile nie znajdują się one na terenie warsztatów głównych lub głównych magazynów zasobów,

d) części odcinków sygnałowych leżące w granicach odcinków drogowych.

XI. Zawiadowcom warsztatów sygnałowych (elektrotechnicznych) jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają warsztaty sygnałowe (elektrotechniczne).

XII. Kierownikom nasycalni materjałów drzewnych, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają nasycalnie materjałów drzewnych.

XIII. Naczelnikowi warsztatów drogowych w Starosielcach, jako kierownikowi odcinka ochrony kolei, podlegają tamtejsze warsztaty drogowe.

XIV. Zawiadowcom stacyj kolei wąskotorowych, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają:

a) stacje wraz z zawiadywanemi przez nie agencjami kolejowemi, przystankami, mijankami i ładowniami,

b) parowozownie pomocnicze, stacje trakcyjne i wodne i składnice opału, o ile w danej miejscowości niema parowozowni (głównej).

XV. Zawiadowcom parowozowni kolei wąskotorowych, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają:

a) parowozownie kolei wąskotorowych wraz z parowozowniami pomocniczemi, ze stacjami trakcyjnemi i wodnemi, oraz ze składnicami opału znajdującemi się w siedzibie parowozowni,

b) warsztaty i elektrownie kolei wąskotorowych.

XVI. Zawiadowcom pomocniczych magazynów zasobów kolei wąskotorowych, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają pomocnicze magazyny zasobów kolei wąskotorowych.

XVII. Do zakresu działania kierowników odcinków ochrony kolei należy opieka nad wszelkiem mieniem kolejowem rozmieszczonem w obrębie danego odcinka, a będącem w zawiadywaniu innych jednostek służbowych. Ochronę tego mienia należy sprawować w porozumieniu z zawiadowcami właściwych jednostek służbowych.

XVIII. Strażnicy, t. j. pracownicy pełniący wyłącznie służbę ochrony porządku na kolejach, mogą, z zarządzenia dyrektora kolei państwowych, pełnić służbę jednocześnie na terenie dwu lub więcej odcinków (rejonów) ochrony kolei, co nie wpływa na ich przynależność do jednej z jednostek służbowych (służb). Zarządzenie powyższe ma na celu jaknajekonomiczniejsze wyzyskanie pracy strażników.

Organizację wewnętrzną służby strażniczej i zależność służbową strażników określi osobne rozporządzenie.

XIX. Plan przydziału służby ochronnej porządku na kolejach zatwierdza dyrektor kolei państwowych, przyczem, jeżeli idzie o plan konwojowania pociągów przechodzących przez obszar więcej niż jednej dyrekcji, porozumiewa się z właściwymi terytorjalnie innymi dyrektorami.

XX. Osobne przepisy i zarządzenia ustalą:

1) skład osobowy referatów ochrony kolei w M. K. i w D. O. K. P.,

2) szczegółowy zakres działania referatów ochrony kolei w dyrekcjach i w rejonach ochrony kolei, oraz tryb pracy w tych referatach,

3) szczegółowe kompetencje kierowników ochrony kolei,

4) współdziałanie rejonów i odcinków ochrony kolei różnych służb,

5) zależność służbowa organów ochrony kolei,

6) sposób wyszkolenia organów ochrony kolei,

7) kwalifikacje organów ochrony kolei, o których mowa w § 28 ust. (3) rozporządzenia z 24.XI. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 961).

XXI. Co do prawa noszenia i użycia broni palnej przez niektórych pracowników kolei państwowych obowiązują dotychczasowe zarządzenia i instrukcje do czasu wydania dalszych zarządzeń.

XXII. O ochronie porządku na kolejach na obszarze W. M. Gdańska będzie wydane osobne rozporządzenie.

XXIII. Termin rozpoczęcia wykonywania służby ochronnej porządku na kolejach, zawiadywanych przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe", przez organa ochrony kolei określi osobne zarządzenie Ministra Komunikacji.

XXIV. Zarządzenia doraźne, wydane w związku z niniejszem rozporządzeniem, zawarte są w osobnych odbitkach rozporządzenia, rozesłanych do wszystkich dyrektorów kolei państwowych.

12.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 stycznia 1935 r. Nr. P. 5-134/1/35 o włączeniu odcinka Zawada — Włodzimierz Wołyński do Oddziału Mechanicznego w Kowlu.

Odcinek Zawada — Włodzimierz Woł. wydzielam z Oddziału Mechanicznego w Lublinie i włączam do Oddziału Mechanicznego w Kowlu.

W związku z tem należy w tabeli III, stanowiącej załącznik zarządzenia z dnia 7 sierpnia 1934 r. (Dz. Urz. M. K. Nr. 31, poz. 195), w ustępie dotyczącym Oddziału Mechanicznego w Lublinie wykreślić wyrazy „Zawada — Włodzimierz Woł. (wył)", a w ustępie dotyczącym Oddziału Mechanicznego w Kowlu powyżej wyrazów „Kiwerce — Stojanów (wył)" wstawić w osobnym wierszu wyrazy „Zawada—Włodzimierz Woł.".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

13.

Nr. P. 6/31/1/35, z dnia 10 stycznia 1935 r. w sprawie zmiany okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 sierpnia 1934 r. Nr. P. 6/31/14/34, o należnościach pracowników umownych, dziennie płatnych (czasowych) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w razie podróży lub delegacyj poza stałe miejsce pracy.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 sierpnia 1934 r., Nr. P. 6/31/14/34, o należnościach pracowników umownych, dziennie płatnych (czasowych) przedsiębiorstwa „P. K. P." w razie podróży lub delegacyj poza stałe miejsce pracy (Dz. Urz. M. K. Nr. 29, poz. 179) ulega następującej zmianie:

w ust. (6) po słowach „rodzaj pracy" skreśla się przecinek i wstawia spójnik „lub", po słowach zaś „warunki umowy" skreśla się słowa „lub zwyczaj".

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 74377. 20.I.35. 8.200.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 2. Warszawa, 20 stycznia 1935 r. Rok XVII

T R E Ś Ć:

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

9.

USTAWA

z dnia 13 marca 1934 r.

o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 32 z dn. 15.IV. 1934 r. poz. 285).

Art. 1. (1) Upoważnia się Ministra Komunikacji do wydawania w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzeń przepisów o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego.

(2) Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych określi również organa kolejowe, powołane do nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o porządku na kolejach, zakres ich uprawnień, w granicach, określonych ustawą niniejszą, sposób wyszkolenia oraz wzór specjalnej odznaki dla tych organów.

(3) Organa kolejowe, sprawujące nadzór nad przestrzeganiem przepisów o porządku na kolejach, noszą nazwę organów ochrony kolei.

(4) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji, określi, którym organom ochrony kolei (ust. (3)) będzie służyło prawo noszenia broni palnej w czasie pełnienia służby na obszarze kolejowym.

Art. 2. Zakres uprawnień organów ochrony kolei (art. 1 ust. (2)) może obejmować:

1) prawo nakładania grzywien w drodze doraźnego nakazu karnego;
2) prawo legitymowania lub stwierdzania w inny sposób tożsamości osób, które przekroczyły przepisy o porządku na kolejach, oraz prawo zatrzymania winnego i sprowadzenia go przymusowo do najbliższego organu policji państwowej;
3) prawo noszenia i użycia broni palnej.

Art. 3. (1) Grzywny, nakładane przez organa ochrony kolei w drodze doraźnego nakazu karnego (art. 2 pkt. (1)), nie mogą przekraczać

5 zł. Nakładać je można wtedy, gdy niema wątpliwości co do winy osoby, dopuszczającej się wykroczenia przeciw przepisom o porządku na kolejach.

(2) Do doraźnych nakazów karnych (art. 2 pkt. 1)) stosuje się przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365).

(3) W zakresie wykonywania doraźnego orzecznictwa karnego, organa ochrony kolei podlegają powiatowym władzom administracji ogólnej.

(4) Prawo nakładania doraźnych nakazów karnych nie służy pracownikom kolei prywatnych użytku publicznego, nie będących w zarządzie Państwa lub przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe".

(5) Nie można nakładać grzywny w drodze doraźnych nakazów karnych, jeżeli osoba, która przekroczyła przepisy o porządku na kolejach:

1) wyrządziła przez swój czyn szkodę materjalną;

2) popełniła jedno z przestępstw, wyszczególnionych w art. 215, 223, 257, 258, 259, 263 lub 265 kodeksu karnego odnośnie do komunikacji kolejowej, mienia kolejowego lub mienia, powierzonego kolei.

Art. 4. (1) Prawo legitymowania lub stwierdzania w inny sposób tożsamości osób, które przekroczyły przepisy o porządku na kolejach (art. 2 pkt. 2)), służy organom ochrony kolei w przypadku, jeżeli sprawca przekroczenia nie został ukarany w drodze doraźnego nakazu karnego.

(2) Prawo zatrzymania winnego i przymusowego sprowadzenia go do najbliższego organu policji państwowej, żandarmerji lub warty wojskowej służy organom ochrony kolei w razie niemożności stwierdzenia tożsamości winnego i odmowy dobrowolnego udania się do powyższych organów.

(3) W stosunku do osób, które dopuściły się jednego z przestępstw, wymienionych w art. 3 ust. (5) pkt. 2), prawo zatrzymania i przymusowego sprowadzenia do najbliższego organu policji państwowej, żandarmerji lub warty wojskowej służy organom ochrony kolei, bez potrzeby uprzedniego wezwania do dobrowolnego udania się, chociażby tożsamość winnego mogła być natychmiast stwierdzona, jeżeli tylko zachodzą warunki, przewidziane w art. 165—167 kodeksu postępowania karnego.

(4) Przymusowe sprowadzenie do najbliższego organu policji państwowej wojskowego w służbie czynnej lub będącego w mundurze następuje tylko w tym przypadku, jeżeli niema na miejscu żandarmerji lub warty wojskowej.

Art. 5. Organ ochrony kolei, uprawniony do noszenia broni palnej (art. 2, pkt. 3)), może z niej zrobić użytek:

1) w celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego życiu, zdrowiu lub wolności uprawnionego do noszenia broni, albo też osób, pozostających pod jego opieką, po jednorazowem wezwaniu przedtem do zaniechania napadu lub zamachu, chyba że wszelka zwłoka grozi niebezpieczeństwem dla życia;

2) w celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego mieniu kolejowemu lub powierzonemu kolei, po trzykrotnem wezwaniu przedtem do zaniechania napadu lub zamachu;

3) w celu udaremnienia ucieczki niebezpiecznego przestępcy, schwytanego na gorącym uczynku lub winnego popełnienia jednego z przestępstw, wymienionych w art. 215, 223, 257, 258, 259 lub 263 kodeksu karnego, po jednorazowem wezwaniu przedtem do zaniechania ucieczki, z zagrożeniem strzelania i po jednorazowym strzale w powietrze lub po bezskutecznem użyciu innego środka, zastosowanego w celu zapobieżenia ucieczce.

Art. 6. (1) Uprawnienia, określone w art. 2 — 5, służą organom ochrony kolei w czasie pełnienia służby na obszarze kolejowym.

(2) Obszarem kolejowym w rozumieniu ustawy niniejszej jest teren, przeznaczony do prowadzenia eksploatacji kolei, wraz ze znajdującemi się na nim budowlami i urządzeniami, służącemi temu celowi.

(3) Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Komunikacji określa przypadki, w których działalność organów ochrony kolei sięgać będzie poza obszar kolejowy.

Art. 7. (1) Organ ochrony kolei składa przysięgę przed władzą służbową według następującej roty:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, że obowiązki, nałożone na mnie jako na organ ochrony kolei, sumiennie i gorliwie wykonywać będę, oraz że poruczonej mi władzy w żadnym przypadku nie nadużyję".

(2) Organ ochrony kolei, zatrudniony na kolei prywatnej użytku publicznego, nie eksploatowanej przez Państwo lub przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe", składa przysięgę przed właściwą powiatową władzą administracji ogólnej.

(3) Żaden pracownik kolejowy nie może wykonywać czynności organu ochrony kolei przed złożeniem przysięgi.

Art. 8. Organom ochrony kolei służy przy pełnieniu służby prawo do ochrony prawnej, przewidzianej dla urzędników w kodeksie karnym.

Art. 9. (1) Postanowienia art. 2 — 6 nie uszczuplają w niczem właściwości policji pań-

stwowej w zakresie utrzymywania bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego.

(2) Organa ochrony kolei powinny pomagać organom policji państwowej, żandarmerji i wartom wojskowym na ich wezwanie w wykonywaniu czynności służbowych, jeżeli im na to pozwalają obowiązki służby kolejowej.

Art. 10. Przepisy ustawy niniejszej nie dotyczą kolei miejskich, jako też kolei użytku publicznego trakcji niemechanicznej.

Art. 11. Upoważnia się Ministra Komunikacji do wydawania przepisów o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego, zarządzanych przez przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe", położonych na obszarze Wolnego Miasta Gdańska.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 13. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

(2) Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy, wydane w sprawach, unormowanych ustawą niniejszą, a w szczególności:

1) § 23 niemieckiej ustawy o przedsiębiorstwach kolejowych z 3 listopada 1838 r. (Zbiór Praw z 1838 r. str. 505);

2) §§ 45, 74, 75, 76, 82 i 83 przepisów o budowie i ruchu kolei żelaznych (Eisenbahn-Bau und Betriebsordnung) z dnia 4 listopada 1904 r. (Dz. U. Rz. Niem. z 1904 r. Nr. 47);

3) § 102 rozporządzenia cesarskiego z 16 listopada 1851 r. o porządku ruchu kolei żelaznych (Eisenbahnbetriebsordnung) (Dz. u. p. austr. z 1852 r. Nr. 1);

4) art. 179 i 182 — 187 ogólnej ustawy o rosyjskich kolejach żelaznych z 12 czerwca 1885 r. (Zwód Praw, Tom XII, część I z 1906 r.);

5) pkt. 7 art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 599) odnośnie do postanowień i przepisów, obowiązujących pod względem bezpieczeństwa ruchu i porządku na kolejach publiczność i zarząd kolejowy w ich stosunkach wzajemnych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Nr. P. 5. 166/2/35.

10.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 24 listopada 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 109 z dn. 22.XII. 1934 r., poz. 961).

Na podstawie art. 1 ust. (1) i (2) i art. 12 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 285) zarządza się co następuje:

Część I.

Przepisy o porządku na kolejach.

§ 1. (1) Przechodzenie, przejeżdżanie, jak również przepędzanie zwierząt przez tory kolejowe jest dozwolone jedynie przez przejścia i przejazdy do tego przeznaczone, w czasie gdy nie są one zamknięte i gdy pociąg się nie zbliża.

(2) Przed przejazdami niestrzeżonemi (nie zamykanemi) bez sygnalizacji samoczynnej, wskazującej zbliżanie się pociągów, prowadzący pojazd powinien go zatrzymać, gdy pociąg się zbliża; przed przejazdami strzeżonemi lub niestrzeżonemi (niezamykanemi) z sygnalizacją samoczynną, wskazującą zbliżanie się pociągów, prowadzący pojazd powinien go zatrzymać, gdy rogatka jest zamknięta lub gdy sygnał wskazuje zbliżanie się pociągu oraz na wezwanie dróżnika.

(3) Zwierzęta należy przed przejazdami niestrzeżonemi zatrzymywać w czasie zbliżania się pociągu w odległości co najmniej 10 m od toru.

(4) Przy przechodzeniu, przejeżdżaniu i przepędzaniu zwierząt przez przejścia i przejazdy należy trzymać się prawej strony.

(5) Na przejściach i przejazdach nie wolno zatrzymywać się, wyprzedzać innych pojazdów ani też pozostawiać zwierząt lub pojazdów.

(6) Osobom nieupoważnionym nie wolno otwierać lub zamykać rogatek na przejazdach, ani też wywierać jakiegokolwiek wpływu na ich działanie.

§ 2. (1) Wstęp na tory i torowisko kolejowe w innych miejscach, niż przez przejścia i przejazdy do tego przeznaczone, oraz chodzenie po torach i torowisku jest dozwolone:

1) pracownikom kolejowym, pełniącym służbę lub wykonywującym roboty na obszarze kolejowym;

2) pracownikom pocztowym, pełniącym służbę lub wykonywującym roboty na obszarze kolejowym, za okazaniem legitymacji, sporządzonej według wzoru, uzgodnionego z zarządem kolei;

3) organom Policji Państwowej, jeżeli są w ubraniach cywilnych za okazaniem legitymacji służbowej, umundurowanym zaś bez legitymowania się;

4) organom Żandarmerji, Korpusu Ochrony Pogranicza i Straży Granicznej podczas lub w związku z pełnieniem czynności służbowych, jeżeli są w ubraniach cywilnych za okazaniem leigtymacji służbowej, umundurowanym zaś bez legitymowania się;

5) przedstawicielom władz sądowych, administracyjnych lub wojskowych, urzędującym na obszarze kolejowym;

6) funkcjonarjuszom państwowym za okazaniem karty wstępu, wydanej przez właściwy organ kolejowy;

7) osobom niewymienionym w pp. 1—6 za okazaniem specjalnego upoważnienia, wydanego przez właściwy organ kolejowy.

(2) W przypadkach wyjątkowych właściwy organ może zabronić wstępu na tory i torowisko kolejowe osobom, posiadającym prawo wstępu na podstawie ust. (1) p. 7.

§ 3. Zabrania się uszkadzania lub zatarasowywania torów i torowiska, uszkadzania wszelkich urządzeń kolejowych jako też mostów, przepustów i budowli kolejowych, samowolnego przestawiania zwrotnic i sygnałów, ruszania z miejsca pojazdów kolejowych na torach, posługiwania się urządzeniami alarmowemi, wreszcie wywierania jakiegokolwiek innego wpływu na sposób działania sygnałów lub innych urządzeń kolejowych. Nie wolno również naśladować sygnałów kolejowych lub znaków ostrzegawczych, ani też ustawiać w pobliżu nich takich urządzeń lub używać takich świateł, któreby mogły być uważane za sygnały kolejowe.

§ 4. Nie wolno dopuszczać do wchodzenia zwierząt domowych na tor kolejowy.

§ 5. (1) na obszarze kolejowym zabrania się palenia ognisk oraz wszelkich wogóle czynności grożących wywołaniem pożaru.

(2) Zabrania się używania ognia i palenia tytoniu w magazynach, składach i na rampach kolejowych oraz w ich pobliżu.

§ 6. Wejście na perony stacyjne i do innych pomieszczeń na stacjach, jako też wyjście z nich, dozwolone jest tylko przez przejście do tego przeznaczone.

§ 7. (1) Wstęp na perony stacyjne i na inne ogrodzone lub zamykane części stacji, przeznaczone do obsługi ruchu osobowego, dozwolony jest za okazaniem biletu ważnego na przejazd koleją lub biletu peronowego oraz osobom, wymienionym w § 2 ust. (1) pp. 1—6, pod warunkami tam wskazanemi.

(2) Do hal odjazdowych i przyjazdowych jako też do nieogrodzonych lub niezamykanych peronów i innych części stacji lub dworca mają dostęp osoby, które załatwiają sprawy związane z przejazdem koleją, z nadawaniem lub odbieraniem bagażu i przesyłek kolejowych oraz osoby, które mają uzasadniony interes w oczekiwaniu na przybycie lub odjazd pociągu.

(3) Osoby, których stan lub zachowanie się nie odpowiada przepisom, zawartym w regulaminie przewozu, mogą być usunięte przez właściwy organ kolejowy z poczekalni lub z innych pomieszczeń stacyjnych.

(4) Wprowadzanie do poczekalni i restauracyj stacyjnych psów (z wyjątkiem małych piesków pokojowych) oraz rowerów, jak również palenie tytoniu w poczekalniach, może być wzbronione. Zakaz taki podaje właściwy organ kolejowy do wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia w wymienionych lokalach.

(5) W godzinach, kiedy poczekalnie stacyjne są zamknięte dla podróżnych, mogą z nich korzystać tylko:

1) podróżni, którzy po przybyciu pociągiem, z powodu zasp śnieżnych lub innych zaburzeń atmosferycznych oraz z powodu braku środków komunikacji nie mogą opuścić pomieszczenia stacyjnego,

2) podróżni, którzy z powodu zasłabnięcia lub wskutek nieszczęśliwego wypadku w drodze pozostają na stacji do czasu udzielenia im pomocy lekarskiej,

3) osoby, wymienione w § 2 ust. (1) pp. 1—6, pod warunkami tam wskazanemi.

§ 8. Przebywanie w restauracjach i bufetach stacyjnych, nie będących zarazem poczekalniami, oraz w zakładach fryzjerskich, umywalniach i t. p. pomieszczeniach na stacji dozwolone jest tylko w celach, do których dane lokale służą.

§ 9. Zabrania się zanieczyszczania pomieszczeń stacyjnych, peronów, torów, ramp, placów, studzien, ładowni i wogóle obszaru kolejowego.

§ 10. (1) Wstęp do pociągu dozwolony jest osobom posiadającym ważny bilet jazdy koleją lub specjalne pozwolenie właściwego organu kolejowego oraz osobom wymienionym w § 2 ust. (1) pp. 1—6, pod warunkami tam wskazanemi i tylko w tym przypadku, gdy dana osoba ma do wykonania czynność służbową w pociągu. Regulamin przewozu może przewidzieć nadto wypadki w których do wagonu mogą wejść osoby posiadające bilet peronowy.

(2) Podróżny powinien okazać bilet jazdy przy wejściu do poczekalni, przy wejściu na peron i przy wyjściu z peronu, przy wsiadaniu do wagonu, oraz w każdym czasie podczas jazdy, gdy uprawniony organ kontroli zażąda okazania biletu; podróżny powinien oddać bilet tuż przed ukończeniem lub po ukończeniu podróży, zależnie od urządzeń, istniejących na końcowym odcinku podróży.

§ 11. (1) Po sygnale odjazdu podróżnym nie wolno wsiadać do pociągu.

(2) Podróżnym wolno wsiadać i wysiadać z pociągu tylko z właściwej strony i w miejscach do tego celu przeznaczonych.

(3) Zabronione jest wsiadanie i wysiadanie z pociągu będącego w biegu.

(4) Podczas biegu pociągu zabronione jest wychylanie się z okien, otwieranie zewnętrznych bocznych drzwi wagonów, zatrzymywanie się na pomostach, przechodzenie z jednego wagonu do drugiego, jeżeli wagony nie są połączone z sobą przejściami ochronnemi, przebywanie na stopniach i wogóle w miejscach, nieprzeznaczonych dla podróżnych.

(5) Podróżnym nie wolno zatrzymywać pociągu bez uzasadnionej, ważnej przyczyny.

§ 12. (1) Przy zajmowaniu miejsc w pociągu podróżni powinni stosować się do wskazówek konduktora.

(2) Nie wolno zajmować w pociągu miejsca już zajętego przez inną osobę, jeżeli dowód zajęcia jest widoczny.

(3) Osobom płci męskiej w wieku powyżej lat 10 nie wolno zajmować miejsc w przedziałach dla kobiet nawet za ich zezwoleniem.

§ 13. Co do otwierania okien i wentylatorów, regulowania temperatury i oświetlenia wagonu, podróżni, w razie braku porozumienia, powinni stosować się do zarządzeń konduktora.

§ 14. (1) W przedziałach dla kobiet i dla niepalących nie wolno palić nawet za zezwoleniem współpodróżnych.

(2) Jeśli w pociągu znajduje się tylko jeden przedział I, II lub III klasy, to w przedziale tym palenie jest dozwolone tylko za zgodą wszystkich jadących w nim podróżnych.

§ 15. Organ ochrony kolei ma prawo usunąć z pociągu osoby, które są wyłączone od przejazdu w myśl przepisów, zawartych w regulaminie przewozu osób.

§ 16. Podróżny powinien, na żądanie właściwego organu kolejowego, usunąć lub pozwolić usunąć z wagonu:

1) przedmioty, których przewóz jest niedozwolony na podstawie regulaminu przewozu lub innych przepisów;
2) bagaż ręczny, przewyższający rozmiar przeznaczonego dla niego miejsca lub wagę, wskazaną w regulaminie przewozu;
3) żywe zwierzęta, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w regulaminie przewozu.

§ 17. Z wagonów nie wolno wyrzucać takich przedmiotów, które mogłyby wyrządzić komuś szkodę na zdrowiu lub stratę materjalną, np. przez skaleczenie kogoś wyrzuconą z wagonu butelką, rozbicie szyby i t. p.

§ 18. Zabrania się uszkodzenia wewnętrznych urządzeń w wagonach, używania w nich lampek, z wyjątkiem elektrycznych, maszynek do grzania, palenia świec nieumieszczonych w osłoniętych latarkach, oraz palenia ognia wogóle; powyższy zakaz nie odnosi się do używania zapałek i zapalniczek przez palaczy.

§ 19. Zabrania się umieszczania na siedzeniach w wagonie zwierząt lub przedmiotów mogących uszkodzić lub zanieczyścić siedzenie, umieszczania nóg w obuwiu bezpośrednio na siedzeniu oraz zanieczyszczania wagonu w jakikolwiek inny sposób, w szczególności plucia na podłogę i zaśmiecania jej. Z ustępów nie wolno korzystać podczas postoju pociągu na stacjach.

§ 20. Zabrania się uprawiania żebractwa na obszarze kolejowym i w wagonach. Osobom, nieupoważnionym przez właściwy organ kolejowy, zabrania się uprawiania na obszarze kolejowym i w wagonach jakiegokolwiek handlu, gry na instrumentach, śpiewu i wszelkiego rodzaju produkcyj w celach zarobkowych. Przeprowadzanie zbiórek publicznych jest dopuszczalne tylko za specjalnemi pozwoleniami władzy administracji ogólnej i właściwego organu kolejowego.

§ 21. Na obszarze kolejowym nie wolno bez specjalnego upoważnienia umieszczać ani też usuwać odezw, ogłoszeń, reklam i napisów oraz dokonywać zdjęć fotograficznych i filmowych, z wyjątkiem zdjęć osób, znajdujących się na peronie lub w pociągu, stojącym przy peronie.

§ 22. Osoby, przebywające na obszarze kolejowym, obowiązane są stosować się do postanowień niniejszych przepisów, do poleceń wydawanych w myśl tych przepisów przez pracowników kolejowych, pełniących służbę na obszarze kolejowym oraz do wskazówek, zawartych w ogłoszeniach i na tablicach ostrzegawczych, umieszczonych na obszarze kolejowym.

Część II.

Nadzór nad przestrzeganiem porządku na kolejach.

§ 23. Nadzór nad przestrzeganiem porządku na kolejach sprawują organa kolejowe, wymienione w § 24, nazywane w dalszym ciągu organami ochrony kolei.

§ 24. Organami ochrony kolei są: zawiadowcy stacyj (mijanek, przystanków osobowych i agentur stacyjnych), dyżurni ruchu, kierownicy ekspedycyj, kasjerzy, magazynierzy, zawiadowcy ajencyj celnych, kierownicy pociągów, konduktorzy, zawiadowcy odcinków drogowych, zawiadowcy odcinków sygnałowych, mostowniczowie, torowi, dróżnicy, nastawniczowie, zwrotniczowie oraz strażnicy.

§ 25. Organa ochrony kolei (§ 24) mają prawo legitymowania lub stwierdzania w inny sposób tożsamości osób, które przekroczyły przepisy o porządku na kolejach, oraz prawo

zatrzymania winnego i sprowadzenia go przymusowo do najbliższego organu Policji Państwowej.

§ 26. Organ ochrony kolei obowiązany jest nosić specjalną odznakę według załączonego wzoru.

Część III.

Postanowienia karne.

§ 27. Kary za wykroczenie przeciw przepisom **§ 1** — 22 niniejszego rozporządzenia określa art. 42 prawa o wykroczeniach.

§ 28. (1) Prawo nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych mają organa ochrony kolei, posiadające imienne upoważnienie powiatowej władzy administracji ogólnej.

(2) Zawiadowcy stacyj (mijanek, przystanków osobowych i agentur stacyjnych) dyżurni ruchu, kierownicy ekspedycyj, kasjerzy, magazynierzy, zawiadowcy ajencyj celnych, kierownicy pociągów, konduktorzy, zawiadowcy odcinków drogowych oraz zawiadowcy odcinków sygnałowych otrzymują na wniosek właściwego zarządu kolei upoważnienia do nakładania w drodze doraźnych nakazów karnych — grzywien do wysokości 5 zł za wykroczenia przeciwko przepisom o przestrzeganiu porządku na kolejach.

(3) Inne organa ochrony kolei, poza wymienionemi w ust. (2), mogą na wniosek właściwego zarządu kolei otrzymywać upoważnienia do nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych, o ile zajdzie istotna potrzeba wydania takiego upoważnienia oraz o ile osoba, która ma być upoważniona, posiada odpowiednie do tego kwalifikacje. Wysokość grzywien (nieprzekraczających 5 złotych) oraz wykroczenia, za które będą mogły być nakładane te grzywny, zostaną indywidualnie w każdem upoważnieniu określone.

Część IV.

Postanowienia końcowe.

§ 29. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 30 od dnia ogłoszenia.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy, wydane w sprawach unormowanych tem rozporządzeniem, a w szczególności: tymczasowe przepisy o przestrzeganiu porządku na kolejach, stanowiące załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 444), w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 26 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 360).

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

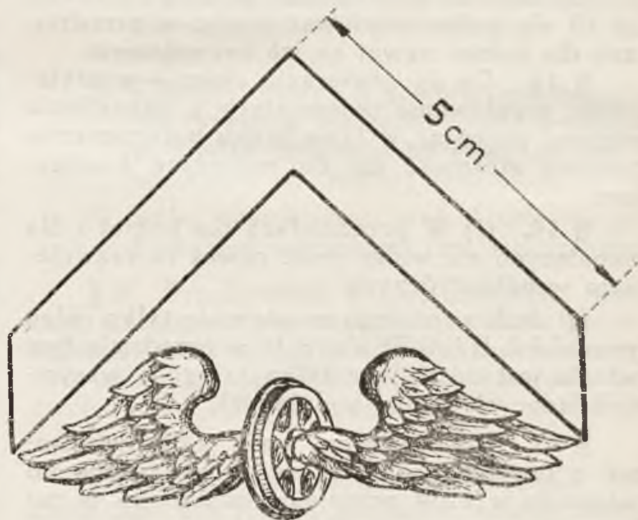
Załącznik do § 26 rozp. Ministra Komunikacji z dnia 24 listopada 1934 r. (poz. 961).

Wzór odznaki dla organów ochrony kolei.

Pracownicy, uprawnieni do noszenia odzieży służbowej, noszą na lewym rękawie kurtki i płaszcza mundurowego odznakę: naszyty z sukna amarantowego kąt prosty, zwrócony ostrzem do góry, o ramionach długości 5 cm, końce ramion ścięte pionowo, a między ramionami kąta — godło kolejowe, haftowane srebrem lub złotem odpowiednio do przysługujących pracownikowi odznak służbowych (wzór). Odznaka naszyta na rękawie 10 — 12 cm powyżej łokcia, w połowie szerokości rękawa.

Pracownicy, nieposiadający odzieży służbowej oraz pracownicy, uprawnieni do noszenia tylko czapki mundurowej, noszą w czasie pełnienia służby na lewym rękawie kurtki lub płaszcza, powyżej łokcia — opaskę o szerokości 8 cm z cienkiej tkaniny wełnianej lub bawełnianej — koloru granatowego. Na opasce naszyta odznaka tego samego wzoru i wielkości jak na rękawie munduru służbowego.

Nr. P. 5. 166/2/35.

11.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 stycznia 1935 r. Nr. P. 5-166-1/35 o organizacji ochrony porządku na kolejach, zawiadywanych przez przedsiębiorstwo „P. K. P.".

Niniejszem zarządzam, co następuje:

I. Kierownictwo i nadzór nad organami ochrony kolei powołanemi — w myśl ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 285) i rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 listopada 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr, 109, poz. 961) — do wykonywania służby ochrony porządku na kolejach zawiadywanych przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe", sprawują „kierownicy ochrony kolei", którymi są:

1) Dyrektor Biura Personalnego Ministerstwa Komunikacji na całej sieci P. K. P.,

2) Dyrektorzy kolei państwowych—w poszczególnych okręgach dyrekcyjnych,

3) Naczelnicy oddziałów k. p., naczelnicy warsztatów głównych, naczelnicy (zawiadowcy) głównych magazynów zasobów i naczelnicy (kierownicy) zarządów kolei wąskotorowych — w podległych sobie rejonach ochrony kolei, na które dzieli się niniejszem okręgi dyrekcyjne,

4) Zawiadowcy stacyj, naczelnicy (zawiadowcy) parowozowni, naczelnicy (zawiadowcy) wagonowni, zawiadowcy odcinków drogowych zawiadowcy warsztatów sygnałowych (elektrotechnicznych), kierownicy nasycalni materjałów drzewnych, naczelnik warsztatów drogowych w Starosielcach, zawiadowcy stacyj kolei wąskotorowych, zawiadowcy parowozowni kolei wąskotorowych i zawiadowcy pomocniczych magazynów zasobów kolei wąskotorowych — w podległych sobie odcinkach ochrony kolei, na które dzieli się niniejszem rejony ochrony kolei,

5) Kierownicy pociągów — w pociągach znajdujących się na szlaku (między stacjami).

II. Dyrektor Biura Personalnego Ministerstwa Komunikacji jest odpowiedzialny za całokształt zorganizowania i sprawnego działania ochrony porządku na kolejach; funkcje swoje w tym zakresie sprawuje w porozumieniu z zainteresowanymi dyrektorami departamentów i biur Ministerstwa Komunikacji.

W związku z tem przekazuję Biuru Personalnemu Ministerstwa Komunikacji całokształt spraw związanych z ochroną porządku na kolejach, a załatwianych dotąd przez Departamenty III i I (sprawy ochrony mienia kolejowego i kolei powierzonego oraz sprawy uzbrojenia organów ochrony kolei, sprawy odnośnych przepisów, sprawy współpracy z Policją Państwową w powyższym zakresie), jakoteż załatwiane dotąd przez Departament IV sprawy wydawania przepustek upoważniających do wchodzenia na obszar kolejowy.

Pomocnikiem Dyrektora Biura Personalnego w sprawach ochrony porządku na kolejach jest Pan Tadeusz Tomanowski, Inspektor Głównej Inspekcji Komunikacji, jako Kierownik Referatu Ochrony Kolei, niewchodzącego w skład żadnego Wydziału w Biurze Personalnem i podległego bezpośrednio Dyrektorowi Biura.

Zmiana tekstu rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 10 marca 1933 r. (Dz. Urz. M. K. Nr. 7, poz. 59) w związku z powyższemi zarządzeniami, nastąpi w czasie późniejszym.

III. Dyrektorzy kolei państwowych są odpowiedzialni za całokształt zorganizowania i sprawnego działania ochrony porządku na kolejach w podległych sobie okręgach.

Pomocnikami dyrektorów, odpowiedzialnymi za sprawne zorganizowanie i działanie ochrony w okręgach dyrekcyjnych, są naczelnicy biur personalnych, którzy swoje funkcje w tym zakresie sprawują w porozumieniu z właściwymi naczelnikami służb (biur). Organami pracy naczelników biur personalnych w powyższym zakresie są referaty ochrony kolei, wchodzące w skład działów ewidencji i kwalifikacyj w biurach personalnych.

W związku z tem przekazuję z wydziałów ruchu do biur personalnych całokształt spraw związanych z ochroną porządku na kolejach, doniesienia do władz bezpieczeństwa o napadach na pociągi oraz wydawanie przepustek upoważniających do wchodzenia na obszar kolejowy. Odnośną zmianę przepisów o podziale czynności w D. O. K. P. zawiera osobne rozporządzenie.

IV. Kierownicy rejonów ochrony kolei są odpowiedzialni przed dyrektorem kolei państwowych i naczelnikiem biura personalnego dyrekcji za sprawne działanie ochrony porządku na kolejach w powierzonych sobie rejonach.

Organami pracy kierowników rejonów ochrony kolei są referenci personalni (kierownicy referatów personalnych) danych jednostek służbowych (oddziałów kolei państwowych, warsztatów głównych, głównych magazynów zasobów, zarządów kolei wąskotorowych).

V. Do rejonów naczelników warsztatów głównych i głównych magazynów zasobów należą znajdujące się na terenie warsztatów względnie głównych magazynów zasobów, składnice służby drogowej, oraz wszelkie mienie kolejowe, rozmieszczone na terenie warsztatów głównych względnie głównych magazynów zasobów, będące w zawiadywaniu innych jednostek służbowych. Ochronę tego mienia należy sprawować w porozumieniu z właściwemi jednostkami służbowemi.

VI. Kierownicy odcinków ochrony kolei są odpowiedzialni przed kierownikami rejonów ochrony kolei za sprawne działanie ochrony porządku na powierzonych im odcinkach.

Rejony naczelników warsztatów głównych i głównych magazynów zasobów nie dzielą się na odcinki.

VII. Zawiadowcom stacyj, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają:

a) stacje wraz z zawiadywanemi przez nie na linji agenciami kolejowemi, przystankami osobowemi, mijankami, posterunkami następczemi i ładowniami,

b) stacje trakcyjne i wodne, o ile w danej miejscowości nie ma parowozowni,

c) składnice opału, o ile w danej miejscowości niema parowozowni,

d) przychodnie lekarskie, szpitale i apteki (składnice apteczne) znajdujące się w obrębie danej stacji na obszarze kolejowym.

VIII. Naczelnikom (zawiadowcom) parowozowni, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają:

a) parowozownie wraz ze stacjami trakcyjnemi i wodnemi, znajdującemi się w siedzibie parowozowni,

b) warsztaty oddziałowe,

c) elektrownie,

d) gazownie,

e) pomocnicze magazyny zasobów,

f) składnice opału, znajdujące się w siedzibie parowozowni.

IX. Naczelnikom (zawiadowcom) wagonowni, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają wagonownie.

X. Zawiadowcom odcinków drogowych, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają:

a) odcinki drogowe,

b) rejony budynków, leżące w granicach odcinków drogowych,

c) składnice oddziałowe materjałów nawierzchni i materjałów budowlanych, leżące w granicach odcinków drogowych, o ile nie znajdują się one na terenie warsztatów głównych lub głównych magazynów zasobów,

d) części odcinków sygnałowych leżące w granicach odcinków drogowych.

XI. Zawiadowcom warsztatów sygnałowych (elektrotechnicznych) jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają warsztaty sygnałowe (elektrotechniczne).

XII. Kierownikom nasycalni materjałów drzewnych, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają nasycalnie materjałów drzewnych.

XIII. Naczelnikowi warsztatów drogowych w Starosielcach, jako kierownikowi odcinka ochrony kolei, podlegają tamtejsze warsztaty drogowe.

XIV. Zawiadowcom stacyj kolei wąskotorowych, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają:

a) stacje wraz z zawiadywanemi przez nie agencjami kolejowemi, przystankami, mijankami i ładowniami,

b) parowozownie pomocnicze, stacje trakcyjne i wodne i składnice opału, o ile w danej miejscowości niema parowozowni (głównej).

XV. Zawiadowcom parowozowni kolei wąskotorowych, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają:

a) parowozownie kolei wąskotorowych wraz z parowozowniami pomocniczemi, ze stacjami trakcyjnemi i wodnemi, oraz ze składnicami opału znajdującemi się w siedzibie parowozowni,

b) warsztaty i elektrownie kolei wąskotorowych.

XVI. Zawiadowcom pomocniczych magazynów zasobów kolei wąskotorowych, jako kierownikom odcinków ochrony kolei, podlegają pomocnicze magazyny zasobów kolei wąskotorowych.

XVII. Do zakresu działania kierowników odcinków ochrony kolei należy opieka nad wszelkiem mieniem kolejowem rozmieszczonem w obrębie danego odcinka, a będącem w zawiadywaniu innych jednostek służbowych. Ochronę tego mienia należy sprawować w porozumieniu z zawiadowcami właściwych jednostek służbowych.

XVIII. Strażnicy, t. j. pracownicy pełniący wyłącznie służbę ochrony porządku na kolejach, mogą, z zarządzenia dyrektora kolei państwowych, pełnić służbę jednocześnie na terenie dwu lub więcej odcinków (rejonów) ochrony kolei, co nie wpływa na ich przynależność do jednej z jednostek służbowych (służb). Zarządzenie powyższe ma na celu jaknajekonomiczniejsze wyzyskanie pracy strażników.

Organizację wewnętrzną służby strażniczej i zależność służbową strażników określi osobne rozporządzenie.

XIX. Plan przydziału służby ochronnej porządku na kolejach zatwierdza dyrektor kolei państwowych, przyczem, jeżeli idzie o plan konwojowania pociągów przechodzących przez obszar więcej niż jednej dyrekcji, porozumiewa się z właściwymi terytorjalnie innymi dyrektorami.

XX. Osobne przepisy i zarządzenia ustalą:

1) skład osobowy referatów ochrony kolei w M. K. i w D. O. K. P.,

2) szczegółowy zakres działania referatów ochrony kolei w dyrekcjach i w rejonach ochrony kolei, oraz tryb pracy w tych referatach,

3) szczegółowe kompetencje kierowników ochrony kolei,

4) współdziałanie rejonów i odcinków ochrony kolei różnych służb,

5) zależność służbowa organów ochrony kolei,

6) sposób wyszkolenia organów ochrony kolei,

7) kwalifikacje organów ochrony kolei, o których mowa w § 28 ust. (3) rozporządzenia z 24.XI. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 961).

XXI. Co do prawa noszenia i użycia broni palnej przez niektórych pracowników kolei państwowych obowiązują dotychczasowe zarządzenia i instrukcje do czasu wydania dalszych zarządzeń.

XXII. O ochronie porządku na kolejach na obszarze W. M. Gdańska będzie wydane osobne rozporządzenie.

XXIII. Termin rozpoczęcia wykonywania służby ochronnej porządku na kolejach, zawiadywanych przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe", przez organa ochrony kolei określi osobne zarządzenie Ministra Komunikacji.

XXIV. Zarządzenia doraźne, wydane w związku z niniejszem rozporządzeniem, zawarte są w osobnych odbitkach rozporządzenia, rozesłanych do wszystkich dyrektorów kolei państwowych.

12.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 stycznia 1935 r. Nr. P. 5-134/1/35 o włączeniu odcinka Zawada — Włodzimierz Wołyński do Oddziału Mechanicznego w Kowlu.

Odcinek Zawada — Włodzimierz Woł. wydzielam z Oddziału Mechanicznego w Lublinie i włączam do Oddziału Mechanicznego w Kowlu.

W związku z tem należy w tabeli III, stanowiącej załącznik zarządzenia z dnia 7 sierpnia 1934 r. (Dz. Urz. M. K. Nr. 31, poz. 195), w ustępie dotyczącym Oddziału Mechanicznego w Lublinie wykreślić wyrazy „Zawada — Włodzimierz Woł. (wył)", a w ustępie dotyczącym Oddziału Mechanicznego w Kowlu powyżej wyrazów „Kiwerce — Stojanów (wył)" wstawić w osobnym wierszu wyrazy „Zawada— Włodzimierz Woł.".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

13.

Nr. P. 6/31/1/35, z dnia 10 stycznia 1935 r. w sprawie zmiany okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 sierpnia 1934 r. Nr. P. 6/31/14/34, o należnościach pracowników umownych, dziennie płatnych (czasowych) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w razie podróży lub delegacyj poza stałe miejsce pracy.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 sierpnia 1934 r., Nr. P. 6/31/14/34, o należnościach pracowników umownych, dziennie płatnych (czasowych) przedsiębiorstwa „P. K. P." w razie podróży lub delegacyj poza stałe miejsce pracy (Dz. Urz. M. K. Nr. 29, poz. 179) ulega następującej zmianie:

w ust. (6) po słowach „rodzaj pracy" skreśla się przecinek i wstawia spójnik „lub", po słowach zaś „warunki umowy" skreśla się słowa „lub zwyczaj".

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 74377. 20.I.35. 8.200.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.